

Παν. Δρακοπούλου, Θητεία, Imago Σειρά Β, Σπουδές 6, Ἀθήναι 1983, 8^ομ. σελ. 420.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀποτελεῖ συγκέντρωσιν ἄρθρων, σημειωμάτων καὶ βιβλιοκρισιῶν ποῦ ἔχει δημοσιεύσει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐποπτεία» τὸ ὁποῖον διευθύνει. Ἡ χρονολογία τῆς συγγραφῆς τῶν εἶναι ἀπὸ τοῦ 1977 ἕως τὸ 1982.

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ὁ συγγραφεὺς, ὅπως καὶ ὄλοι οἱ ἐνσυνείδητοι πολῖται, βλέπει ὅτι ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ κατάρρευσις τῶν Ἑλλήνων ἔχει κατέλθει εἰς τὸ πῶς κάτω σκαλί καὶ προχωροῦμεν εἰς τὰ ὄρια τῆς διαλύσεως. Ἀγωνιᾷ καὶ ἀνοίγει ἓνα ἀγῶνα ἐργηρόσεως. Εἰσέρχεται εἰς τὸν ρόλον τῶν χηνῶν τοῦ Καπιτωλίου μὲ ζέσιν καὶ ἐπιμονὴν ἀξίαν ἐκτιμήσεως. Εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας, εἰς τὸν ὁποῖον στρατεύεται, τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζει μερικὰ πειστήρια τῆς θητείας του. Καὶ εἶναι ἀξιοπρόσεκτον, ὅτι εἰς τὰ σκόρπια καὶ ἐπὶ ποικίλων θεμάτων αὐτὰ σημειώματα ὑπάρχει μία ἐνόητος ἐκπληκτικὴ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν προβάλλει ἓνας λόγιος στερεᾶς καθολικῆς καὶ φιλοσοφικῆς μορφώσεως τὴν ὁποῖαν τεκμηριώνει ἡ ἀρτιότης, ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ σαφήνεια τῶν ἐννοιῶν καὶ ἡ διαύγεια τῆς κρίσεως καὶ τὴν ἐκφράζει λόγος μεστός καὶ καθαρός ἐκφερόμενος μὲ εὐψυχίαν, εὐλικρίνειαν, εὐθυρρημοσύνην καὶ αὐστηρότητα. Παρουσιάζει τὰς γνώμας του μὲ εὐπρέπειαν καὶ γενναιότητα ἀναγνωρίζων τῶν κρινομένων προσώπων τὰ θετικὰ στοιχεῖα προσφορᾶς, ἀποφεύγει τὰ προσωπικά, ἀλλὰ εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἰδεῶν δὲν συγχωρεῖ παρασιώπησιν.

Τὰ ὑπὸ διαπραγματεύσιν θέματα τοῦ βιβλίου κατανέμονται εἰς τρεῖς ἐνόητας. Εἰς τὴν πρώτην ἀνατέμνονται τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν Νεοελληνικὸν πολιτισμὸν· ἡ μορφὴ του καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιδράσεις, ἡ στάσις τῶν διανοουμένων, ἡ Παράδοσις μας, ἡ Παιδεία, ἡ μεταρρυθμίσις, τὸ μονοτονικόν, τὸ ἔργον τῶν ἐκπ. λειτουργῶν καὶ αἱ δυσάρεστοι ἐπιπτώσεις. Ἡ ἐξέτασις καὶ ἀνάλυσις χωρεῖ εἰς βάθος καὶ διὰ κάθε ἐκπαιδευτικὸν ἢ παρακολούθησις τῶν ἀναλύσεων τοῦ κεφαλαίου εἶναι μία πρόσκλησις εἰς συμμετοχὴν, ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν φορεὺς τῆς ἐκπαιδευτικῆς παραδόσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὴν ζητημάτων.

Εἰς τὴν δευτέραν ἐνόητα ἀναλύεται ἓνα πλῆθος θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὰ πνευματικὰ ρεύματα, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν οὐσίαν τῆς καὶ τὴν σπουδὴν τῆς, τὴν ποίησιν, τὴν γλώσσαν, τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν κοινωνιολογίαν, τὰ νεώτερα κοινωνικὰ ρεύματα καὶ τὰς ἐπαναστάσεις. Μὲ τὰ ἄρθρα τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁ κυριαρχῶν τὰ θεματὰ του συγγραφεὺς ἀνατέμνει μὲ τόσην σαφήνειαν, εὐστοχίαν καὶ καθαρότητα τὰ περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ κοινωνιολογίαν καὶ τὴν σκέψιν θέματα, ὥστε καὶ οἱ ἐλάχιστοι μεμνημένοι νὰ ἀποσαφηνίζουσι εἰς τὴν σκέψιν τῶν τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλληλεπίδρασιν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πνεύματος εἰς τὸν κοινωνικὸν μας βίον.

Τέλος, εἰς τὴν τρίτην ἐνόητα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ βιβλιοκρισιῶν δημοσιευμάτων φιλοσοφικοῦ, κοινωνιολογικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ πνευματικοῦ γενικῶς περιεχομένου, ὁ συγγραφεὺς δὲν κάμνει ἀπλῶς στατικοῦ εἶδους κριτικὴν, ἀλλ' ἐπεκτείνεται εἰς ἀληθῆ διδασκαλίαν ἀναλύων τὰ ρεύματα καὶ τὰς ἀπόψεις ποῦ ἀνεπτύχθησαν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐιδικότητος τοῦ βιβλίου καὶ κάμνει συσχετίσιν τῶν ἰδεῶν τοῦ κρινομένου βιβλίου πρὸς αὐτάς, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νὰ ἀντιληφθῆ καλῶς τὰς θέσεις τοῦ βιβλίου.

Ὁ πλοῦτος τῶν γνώσεων, ἡ ζωντάνια τῶν ἰδεῶν, ὁ παραστατικὸς καὶ κομπὸς λόγος, ἡ συνέπεια τῶν ἰδεῶν τοῦ συγγραφέως καὶ ἡ διέπουσα ὄλον τὸ ἔργον ἀγωνία του διὰ μίαν ἀξίαν τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς παραδόσεως πορείαν τοῦ ἔθνους μας δίδουσι εἰς τὸ βιβλίον τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἐθνικοῦ ἐγερτηρίου.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ